

Sygn. akt I ACz 664/12

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Kazimierz Rusin
Sędziowie:	SA Anna Gawelko (spraw.)
	SA Grażyna Demko

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2012 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z **powództwa E. G.**

przeciwko **Wojewódzkiemu Szpitalowi im. (...) z Z. (...) w T. i (...) S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia **pozanego Wojewódzkiego Szpitala im. (...) z Z. (...) w T.**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krośnie

z dnia 18 lipca 2012 r., sygn. akt I C 106/09

postanawia:

I. **odrzuć** zażalenie pozwanego w zakresie punktu II zaskarżonego postanowienia,

II. **umorzyć** postępowanie zażaleniowe w pozostałej części.-

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Krośnie udzielił zabezpieczenia roszczenia powoda na czas trwania postępowania poprzez zobowiązanie pozwanego Wojewódzkiego Szpitala im. (...) z Z. (...) w T. do płacenia na rzecz powoda E. G. tytułem renty uzupełniającej kwoty po 7.000 złotych miesięcznie, płatnych do rąk opiekuna prawnego powoda – G. G. (punkt I postanowienia). W punkcie II postanowienia Sąd oddalił wniosek strony powodowej w pozostałej części.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pozwany Wojewódzki Szpital im. (...) z Z. (...) w T. wnosząc o jego zmianę w całości poprzez oddalenie wniosku strony powodowej o udzielenie zabezpieczenia.

W dniu 17 września 2012r. pełnomocnik pozwanego poinformował Sąd Apelacyjny, iż powód E. G. zmarł. Na wykazanie powyższej okoliczności pełnomocnik przedstawił zaświadczenie wydane przez lek. med. P. R., z którego wynika, iż powód zmarł w dniu 11.09.2012r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Powód E. G. wniósł o udzielenie zabezpieczenia powództwa poprzez zasądzenie in solidum od pozwanych kwot po 13.837,30 zł miesięcznie tytułem renty uzupełniającej, począwszy od dnia złożenia wniosku do dnia prawomocności wyroku.

Zgodnie z art. 922 k.p.c. ogół praw i obowiązków majątkowych zmarłego o charakterze cywilnoprawnym tworzy spadek. Zgodnie jednak z § 2 wskazanego przepisu nie należą do spadku prawa i obowiązki zmarłego ściśle związane z jego osobą, jak również prawa, które z chwilą jego śmierci przechodzą na oznaczone osoby niezależnie od tego, czy są one spadkobiercami.

W doktrynie zgodnie przyjmuje się, iż prawo do renty wywodzone z art. 446 § 2 k.c., a zatem do renty uzupełniającej, mimo swego odszkodowawczego charakteru, jest bardzo ściśle związane z osobą poszkodowaną i z tego względu nie należy do spadku po nim (art. 922 § 2 k.c.), lecz gaśnie wraz ze śmiercią uprawnionego. Do spadku wchodzi jedynie roszczenie o świadczenia z tytułu renty, wymagalne i niezaspokojone za życia poszkodowanego (por. wyrok SN z 28 grudnia 1966 r., I PR 536/66, OSN 1967, nr 6, poz. 115).

Zażalenie pozwanego w zakresie punktu II podlega odrzuceniu jako niedopuszczalne wobec braku interesu prawnego w zaskarżeniu postanowienia Sądu Okręgowego w Krośnie na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Wobec ustalenia, iż roszczenie o zapłatę renty uzupełniającej na przyszłość wygasło wraz ze śmiercią powoda E. G., postępowanie zażaleniowe należało umorzyć w części odnoszącej się do punktu I postanowienia - w oparciu o przepis art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z 397 § 1 k.p.c.

Niezależnie od powyższego należy zauważyć, iż zażalenie pozwanego dotyczące punktu I postanowienia nie jest zasadne w świetle art. 753¹ § 1 pkt. 1 oraz § 3 k.p.c.

(...)

I. (...).

II. K.(...)